31997E0817

VIENOTĀ RĪCĪBA
(1997. gada 28. novembris), ko Padome, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību J.3. pantu, ir pieņēmusi par pretkājnieku mīnām

(97/817/KĀDP)

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienību un jo īpaši tā J.3. un J.11. pantu,

ņemot vērā Eiropas Padomes 1992. gada 26. un 27. jūnija vispārīgās pamatnostādnes, kas noteica teritorijas, kuras ietilpst drošības sfērā, uz ko no Līguma par Eiropas Savienību stāšanās spēkā var attiekties vienotas rīcības,

tā kā saskaņā ar Vienoto rīcību 96/588/KĀDP, ko Padome pieņēmusi par pretkājnieku mīnām, pamatojoties uz J.3 pantu Līgumā par Eiropas Savienību [1] ir lietderīgi atjaunināt un turpmāk attīstīt Eiropas Savienības īstenotās iniciatīvas; tā kā Vienotā rīcība pieņemta, ņemot vērā rezultātus, kas gūti konferencē, kurā pārskatīja Konvenciju par konkrētu to konvencionālo ieroču izmantošanas aizliegšanu vai ierobežošanu, ko var uzskatīt par pārmērīgi traumējošiem vai par tādiem, kuru iedarbība ir neprognozējama (turpmāk – "1980. gada konvencija");

tā kā Padomes 1996. gada 22. novembra Rezolūcija par cīņu pret pretkājnieku mīnām paredzēja konkrētus pasākumus, kurus varētu pieņemt, un kritērijus, kam jāreglamentē līdzekļu piešķiršana atmīnēšanas projektiem;

atzinīgi novērtējot to, ka 1997. gada 18. septembrī Oslo tika pieņemta starptautiskā Konvencija par pretkājnieku mīnu izmantošanas, uzglabāšanas, ražošanas un pārvietošanas aizliegumu un par to iznīcināšanu, un to, ka tā tika iesniegta parakstīšanai 1997. gada 3. un 4. decembrī Otavā;

ņemot vērā Apvienoto Nāciju Organizācijas 52. Ģenerālās asamblejas Pirmās komitejas pieņemto Rezolūciju par Konvenciju par pretkājnieku mīnu izmantošanas, uzglabāšanas, ražošanas un pārvietošanas aizliegumu un to iznīcināšanu, Rezolūciju par ieguldījumu pretkājnieku mīnu aizliegšanā un Rezolūciju par Konvenciju par konkrētu konvencionālu ieroču izmantošanas aizliegšanu vai ierobežošanu, ko var uzskatīt par pārmērīgi traumējošiem vai par tādiem, kuru iedarbība ir neprognozējama;

tā kā ar Padomes 1997. gada 28. novembra Lēmumu par to, kā īstenot Vienoto rīcību 96/588/KĀDP par pretkājnieku mīnām, lai līdzfinansētu SSK īpašos aicinājumus [2], piešķīra 8 miljonus ECU lielu līdzfinansējumu Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas "īpašajam aicinājumam",

IR PIEŅĒMUSI ŠO VIENOTO RĪCĪBU.

1. pants

Savienība ir apņēmusies panākt, lai visā pasaulē pilnībā tiktu likvidētas pretkājnieku mīnas, kā arī palīdzēt šo ieroču radīto problēmu risināšanā. Šīs Vienotās rīcības mērķis ir paplašināt politiskas un praktiskas darbības, ko Savienība jau veikusi, lai sasniegtu šos mērķus.

[1] OV L 260, 12.10.1996., 1. lpp.

[2] OV L 338, 9.12.1997., 5. lpp

Tālab šī Vienotā rīcība paredz trīs faktorus, kas izklāstīti I, II un III sadaļā:

— politiskie centieni, ko Savienība turpina, lai sasniegtu šos mērķus,

— kopīgs moratorijs par pretkājnieku mīnu pārvietošanu un kopīgs moratorijs par to ražošanu,

— dažādu veidu Savienības ieguldījums atmīnēšanā un ar to saistītajās darbībās.

I SADAĻA

2. pants

Savienība ir apņēmusies panākt, lai visā pasaulē pilnībā tiktu likvidētas pretkājnieku mīnas un saistībā ar to atzinīgi novērtē Konvenciju par pretkājnieku mīnu izmantošanas, uzglabāšanas, ražošanas un pārvietošanas aizliegumu un to iznīcināšanu.

3. pants

1. Visas dalībvalstis:

— dara visu iespējamo, lai, nepārkāpjot noteikumus par izpildes atlikšanu, tuvākajā laikā ratificētu grozīto II protokolu par mīnām, kā arī jauno 1980. gada Konvencijai pievienoto IV protokolu par apžilbinošiem lāzerieročiem,

— kamēr pirmajā ievilkumā minētie protokoli nav stājušies spēkā, rīkojas, lai izpildītu aizliegumus un ierobežojumus, kas ietilpst minētajos protokolos.

2. Savienība veicina vispārēju pievienošanos 1980. gada Konvencijai un jo īpaši tās grozītajam II protokolam un jaunajam IV protokolam.

Tālab prezidentvalsts rīkojas saskaņā ar Līguma J5. panta 3. punkta nosacījumiem.

3. Lai veicinātu pievienošanos grozītajam II protokolam un tā izpildi, dalībvalstis turklāt sniedz aktīvu ieguldījumu ikgadējās augsto līgumslēdzēju pušu konferencēs, kas paredzētas tā 13. pantā.

4. Savienības dalībvalstis, kas paraksta starptautisko Konvenciju par pretkājnieku mīnu izmantošanas, uzglabāšanas, ražošanas un pārvietošanas aizliegumu un to iznīcināšanu, cenšas to ratificēt, cik iespējams drīz.

5. Savienības dalībvalstis attiecīgi rīkojas, lai izpildītu mērķus, kas izvirzīti starptautiskajā Konvencijā par pretkājnieku mīnu izmantošanu, uzglabāšanu, ražošanu un pārvietošanas aizliegumu un to iznīcināšanu, gaidot tās stāšanos spēkā.

6. Savienība atzinīgi novērtē visus starptautiskās Konvencijas par pretkājnieku mīnu izmantošanas, uzglabāšanas, ražošanas un pārvietošanas aizliegumu un to iznīcināšanu parakstītāju centienus veicināt vispārēju pievienošanos konvencijai.

Izpildot 1. pantā izvirzītos mērķus, prezidentvalsts saskaņā ar Līguma J5. panta 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem attiecīgi rīkojas.

7. Lai atbalstītu to, ka darbojas un tiek īstenota Konvencija par pretkājnieku mīnu izmantošanas, uzglabāšanas un pārvietošanas aizliegumu un to iznīcināšanu darbību un īstenošanu, Savienības dalībvalstis turklāt apņemas aktīvi piedalīties pēc Konvencijas iesniegšanas parakstīšanai rīkotajās konferencēs.

8. Savienība cenšas visās piemērotajās diskusijās, tostarp Atbruņošanās konferencē, veicināt centienus, kas varētu palīdzēt sasniegt mērķus, kurus tā apņēmusies sasniegt saskaņā ar 1. pantu.

9. Savienība pievērš uzmanību tām trešām valstīm, kas turpina bezatbildīgi piegādāt un nekontrolēti izmantot pretkājnieku mīnas.

II SADAĻA

4. pants

Saskaņā ar mērķiem, kurus dalībvalstis apņēmušās sasniegt saskaņā ar 1. pantu, un neskarot valstu jau veiktos pasākumus, tās:

— īsteno kopīgu visu pretkājnieku mīnu pārvietošanas moratoriju. Lai trešās valstīs nebūtu iespējams ražot pretkājnieku mīnas, tās atturas izdot jaunas licences tehnikas pārvietošanai,

— veic juridiskos pasākumus, kas nepieciešami, lai īstenotu kopīgo moratoriju par jebkādu pretkājnieku mīnu ražošanu.

III SADAĻA

5. pants

Eiropas Kopienas rīcība

Pēdējos gados Eiropas Kopiena ir palielinājusi ieguldījumu atmīnēšanas jomā un palīdzībā cietušajiem, sadarbojoties humānās palīdzības sniegšanā, rekonstrukcijā un attīstībā. Komisija turpinās atbalstīt šo darbību, kas veido svarīgu daļu no Kopienas palīdzības konkrētām trešām valstīm. Kopiena arī turpinās veikt ar atmīnēšanu saistītos pētījumus.

6. pants

Savienības konkrēta rīcība un finanšu ieguldījums

1. Papildus 5. pantā minētajām Eiropas Kopienas darbībām un neskarot dalībvalstu divpusējos ieguldījumus, Savienība pastāvīgi atbalsta starptautiskos centienus, kuru mērķis ir atmīnēšana un palīdzība cietušajiem. Atsaucoties uz reģionālu organizāciju, trešās valsts iestāžu, Starptautiskās Sarkanā Krusta komitejas, Apvienoto Nāciju Organizācijas vai citu atbilstīgo organizāciju pieprasījumu, tā palīdz vai finansiāli atbalsta programmas vai projektus. Šāda palīdzība var būt saistīta ar papildu ieguldījumiem ANO Brīvprātīgo ieguldījumu fondā. Tos taisnīgi sadala programmām vai projektiem, kas attiecas uz atmīnēšanu un palīdzību cietušajiem.

2. Ieguldījums, kura mērķis ir palīdzība atmīnēšanā, jānovirza darbībām, kurām Savienībā ir prioritāra nozīme. Prezidentvalsts sadarbībā ar Komisiju nodibinās vajadzīgos kontaktus, lai noteiktu nosacījumus Savienības ieguldījuma izlietojumam. Izdevumus, kas rodas, īstenojot 1. punktu, pārvalda atbilstīgi Kopienas procedūrām un noteikumiem, kas attiecas uz budžetu.

3. Ja Padome izlemj veikt vai atbalstīt konkrētu rīcību, tā nosaka finansējuma apmēru un prioritārās pamatnostādnes Savienības palīdzībai, kas var būt konkrēti kādā no šiem veidiem:

— piedalīšanās atmīnēšanas operācijās,

— palīdzība cietušajiem, tostarp palīdzība viņu rehabilitācijā,

— atmīnēšanas speciālistu un atmīnēšanas instruktoru apmācība,

— atmīnēšanas darbību datu bāzes izveide,

— informēšana par mīnu bīstamību.

4. Saskaņā ar Līguma J.3. panta 2. punktu Padome nosaka Savienības konkrētu rīcību īstenošanas nosacījumus, ņemot vērā to, ka atsevišķos gadījumos, iespējams, ir lietderīgi iecelt personu, kas atbild par konkrētas rīcības īstenošanu uz vietas.

5. Saskaņā ar Līguma J.4. panta 2. punktu Savienība patur tiesības lūgt Rietumeiropas Savienību izstrādāt un īstenot Savienības konkrētas rīcības atmīnēšanas palīdzības jomā.

7. pants

Savienības rīcības konsekvence

1. Padome un Komisija ir atbildīgas par Savienības darbību konsekvences nodrošināšanu atmīnēšanas jomā, tostarp palīdzot cietušajiem. Atbilstīgi pilnvarām tās nodrošina attiecīgās rīcības īstenošanu.

2. Dalībvalstis palielina savu ieguldījumu efektivitāti atmīnēšanai un palīdzībai cietušajiem. Saskaņā ar 6. pantu īstenoto rīcību, cik iespējams, saskaņo ar dalībvalstu un Komisijas rīcību.

8. pants

Savienības iemaksu saskaņošana

1. Padome lemj par:

— finanšu iemaksu piešķiršanu, kas minētas 6. pantā,

— prioritāšu noteikšanu šo līdzekļu izmantošanai,

— nosacījumu noteikšanu Savienības konkrētu rīcību īstenošanai.

2. Saskaņā ar Līguma J5. panta 3. punkta nosacījumiem prezidentvalsts:

— nodrošina sadarbību ar Apvienoto Nāciju Organizāciju, Starptautisko Sarkanā Krusta komiteju un citām iesaistītajām organizācijām,

— ar reģionālām organizācijām un trešām valstīm nodibina kontaktus, kas vajadzīgi, lai varētu īstenot Savienības konkrēto rīcību.

Tā pastāvīgi informē attiecīgās Padomes struktūras par šādu kontaktu rezultātiem.

3. Padomes struktūrām iesniedz visu attiecīgo informāciju, lai Padome un Komisija ar labākajiem iespējamajiem nosacījumiem varētu nodrošināt Savienības ārējās rīcības konsekvenci.

9. pants

Šī Vienotā rīcība stājas spēkā pieņemšanas dienā.

Tā aizstāj Lēmumus 95/170/KĀDP, 96/251/KĀDP un 96/588/KĀDP.

10. pants

Šo Vienoto rīcību publicē *Oficiālajā Vēstnesī*.

Briselē, 1997. gada 28. novembrī

Padomes vārdā —

priekšsēdētājs

G. WOHLFART